

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה פרטית' מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

פרשת כי תבוא תשפ"ג ♦ עלון מס': 121

די וועכענטליכע השגחה

די סגולה פון דעם חזון איש אז די קינדער זאלן בלייבן ערליך

וואס טוה איך? וואס קען איך טון? די פחד איז זייער גרויס, די עלטערן ציטערן. מען הערט אזויפיל מעשיות, מען הערט אז אין די בעסטע שטיבער פאלן קרבנות, אז די גאס ווערט נידריגער און אז קיין איינער איז נישט פארזיכערט און די עלטערן ציטערן, דאס הארץ צאפלט, מען וויל נאר האבן א פארזיכערונג אז ביי מיר וועט עס נישט פאסירן.

די ערשיינונג פון 'נשירה' אדער פון 'ארויספאלן' זעט אויס א היינטיגע צרה אבער עס איז נישט אמת, ליידער, מיט זיבעציג יאר צוריק איז געווען די זעלבע זאך.

אין די יעניגע יארן איז כלל ישראל געשטאנען נאכץ גרויסן בראך פון די וועלט קריג, די וועלט איז געווען שאקירט, דערביטערט, און די ציונים האבן געריסן שטיקער פון כלל ישראל.

זיי האבן געעפענט זייערע טויערן און אויסגענוצט די הונגער, די פארלאשענקייט און געפאנגען נשמות. עס איז געגאנגען אזוי ווייט אז אידן פון די יעניגע יארן דערציילן אז גאנצע כיתות האבן זיך אויסגעליידיגט, עס איז געבליבן איינס, צוויי קינדער פון א כיתה.

אויך דעמאלטס זענען די עלטערן געווען היילפלאז און פארלוירן, זוכנדיג וויאזוי מען קען ראטעווען זייערע א קינד.

איבער יענע יארן דערציילט הר"ר דוד קלעצקין שליט"א אין שיעור 226 א מוראדיגע געשעעניש וואס ער האט אליין געהערט פון הגאון רבי מאיר גריינמאן שליט"א.

בימים ההם האט אין ירושלים געוואוינט דער בארימטער גאון וצדיק רבי משה יהושע לאנדא זצ"ל. דער גאון האט געזאגט פון געוואלדיגע קירבה ביים חזון איש זצ"ל און ביי נאך צדיקים א קביעות האט דער גאון רבי משה יהושע געהאט. איינמאל אין צוויי וואכן פלעג ער אריבערפארן קיין בני ברק, און האט פארגעלייגט די שאלות פון די ירושלימער אידן פאר'ן חזון איש זצ"ל.

ביי איין געלעגענהייט האט ער געברענגט פאר'ן חזון איש זצ"ל אט די שאלה, וויאזוי מען קען אפהיטן די קינדער.

אלעגערע צייט איז דער חזון איש געזעסן שטיל און געטראכט. יעדער אין צימער איז געווען זיכער אז ער גייט זאגן אז מען זאל לערנען מער מוסר, זיך אויפפירן בעסער, אבער ענדע האט ער געזעבן א זאג אז מען זאל זיך שטארקן אין השגחה פרטית. "אז מען וועט זיך מחזק זיין מיט אמונה אין השגחה פרטית, וועט עס שטארקן דער דור און שטארקן די קינדער".

עס איז דא א סגולה! און יא, די סגולה איז: זיך צו שטארקן אין אמונה פון השגחה פרטית.

ברוך השם אז אונזער דור האט זוכה געווען אז עס זאל נתרבה ווערן די נושא פון השגחה פרטית, אז קינד און קייט זאלן וויסן איבער איר און מען קען זיין א חלק אין די סגולה. מיר האבן עס אין די האטליינע, אין די גליונות און לעצטענס אויך אין די חודשיליכע מאגאזין וואס איז געאייגענט פאר די גאנצע משפחה.

דאס איז די בעסטע סגולה און די גרעסטע גאראנט. שליסט זיך אן און זייט אויך זוכה צו די געוואלדיגע סגולה און היט אפ דעם דור און אייערע קינדער!

גוט שבת פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטחון' פון ספר חובת הלבבות

א רואיגער הארץ

אנדערע דארפן ארבעטן שווערע, ווייל זיי זענען נאכנישט אויף די דרגה אין בטחון ווי דער צדיק רבי יוסף חיים זצוק"ל.

אבער ווי געזאגט ליגט אויף יעדן איינעם א פליכט פון השתדלות און די השתדלות וואס מיר מוזן טון דארף מען טון מיט אויסגערעכענקייט, מיט א קלארקייט, מיט די שטארקע אמונה אז אונז דארפן מיר נאר טון, אז די תוצאה ליגט אין די הענט פון הקב"ה, און ווי עס איז דער לשון פון רבי'ן **שהאלוקים יעשה מה שקדמה בו גזרתו**.

אז מען וועט מדייק זיין אין די ווערטער פון דעם רבי'ן, וועט מען זען ווי יעדע ווארט איז געמאסטן. דער לשון פון רבי'ן איז **חייב להתגלגל**. ווען מען קוקט אריין אין די ווערטער זעט מען אז עס שטייט 'להתגלגל', עס שטייט נישט 'לגלגל', און דאס איז א שטארקער דערהער.

אין דעם דערהער ליגט א שטארקער ווארט. עס ליגט אז דער מענטש דארף טון און זיך לאזן קוילערן אבער ער דארף זיך נישט מגלגל זיין, איינמאל אז ער האט געטון וואס ער דארף טון, האט ער יוצא געווען זיין חלק, מער דארף ער נישט טון, ווייל פון דא און ווייטער איז ער אין די הענט פון דעם רבוש"ע.

דער געדאנק ברענגט א מוראדיגע רואיגקייט פאר א מענטש. שטייט זיך ר' נפתלי און חשבונט וויאזוי ער קען פארדינען א גרינגער גרייזער, און ער באשליסט אז ער גייט זיך ארויסלאזן אויף א ווייטע וועג, ער זעצט זיך אריין אין א טעקסי אבער ער בלייבט שטעקן אין טרעפיק.

די זייער גייט ארויף און ארויף, די פרייז ווערט העכער, ער עסט זיך די הארץ, ער הייבט אן טראכטן ביי זיך אז די גאנצע דאס זייניגע, מער ווי געליינט, ער הייבט זיך אן צו עסן די הארץ, אבער עס איז נישט דא פארוואס, ווייל די תוצאה ליגט אין די האנט פון הקב"ה, ער קען זיין רואיג, ער האט זיך נישט וואס צו עסן דאס געזונט, ער האט געטון דאס זייניגע, מער ווי דעם איז נישט אין זיינע הענט, און ווי דער רבי זאגט **שהאלוקים יעשה מה שקדמה בו גזרתו**.

די געדאנק שטארקט דער מענטש, עס געבט אים כח, עס פארשפארט אים הארצווייטאג, ווייל ער איז סיי ווי סיי אין די הענט פון דעם באשעפער, און איינמאל האט ער געטון זיינס, פאדערט זיך נישט פון אים מער.

[ארויסגענומען פון שיעור 86 אין שער הבטחון]

עס איז נישט דא קיין געשמאקערע לעבן אין די וועלט ווי די לעבן פון א בעל בטחון. דער בעל בטחון לעבט רואיג, ער ווייסט אז אלעס פסוק **הוא יכאיב ויחבש, ימחץ וידיו תרפינה** (איוב ה, יח), אדער ווי עס איז דער פסוק **מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם** (שמואל א ב, ז).

דו זיצסט זיך רואיג, דו לעבסט זיך באקוועם און אלעס סארטירט זיך פון זיך אליין, ווי דער מדרש זאגט (מ"ר איכה ד, טו) אז חזקיה המלך האט געזאגט **'אני ישן על מטהי ואתה עושה'**. חזקיה המלך האט עס נישט געזאגט אין א רואיגע צייט, ווען אלעס האט געקלאפט, ער האט עס געזאגט אין א שווערע צייט, ווען דער גרויסער קעניג סנחריב און זיין מעכטיגע מיליטער איז געקומען צוגיין קיין ירושלים און איר באלאגערט.

אין אזא צייט וואלט ער נאטורליך געדארפט לעבן אין א שרעקעדיגער פאניק און דאגהינען פון צופרי ביז ביינאכט, אבער ווייל ער האט געהאט אזא שטארקע אמונה, אזא בטחון, איז ער געשלאפן רואיג.

ביי חזקיה המלך טרעפן מיר אז ער האט גארנישט געטון, ער איז געזעסן מיט פארלייטע הענט, אבער מיר ווייסן אויך אז א מענטש דארף טון, אז הקב"ה וויל אז דער איד זאל טון השתדלות, און ווי עס איז דער לשון פון דעם רבי'ן אין חובת הלבבות: **ועם בירור אמונתו כי עניינו מסור אל גזרות הבורא יתעלה, ושבחיתיר הבורא לו היא הבחירה הטובה, הוא חייב להתגלגל לסיבות תועלתיו**. אויף אונז ליגט א פליכט צו מאכן השתדלות, דער רבי נוצט דער לשון 'חייב' ווייל נישט נאר דארפן מיר מאכן השתדלות, מיר זענען מחוייב צו מאכן השתדלות.

ווי גרעסער די בטחון איז, אלץ קלענער איז דער חוב פון השתדלות, ווי קלענער די בטחון איז, אלץ גרעסער איז די חוב פון השתדלות, אבער יעדער איינער איז מחוייב צו טון השתדלות.

ווען די רעביצין פון הגאון רבי יוסף חיים זאנענפעלד זצ"ל האט זיך גענויטיגט אין געלט און געדרוקט אויף איר מאן אז ער זאל איר גיין ברענגען געלט, איז געווען גענוג אז דער צדיק זאל ארויסגיין אין גאס און ער האט זיך באגעגענט מיט צוויי גאלדענע מטבעות, אבער

די שיעורים ווערט ארויסגעלייגט דורכאויס די וואך - מען קען עס הערן ביי נומער 4 [מאן אויסוועלן די שפראך וואס איר ווילט הערן]

ניסוך שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

א פחד פון א מעשה אין בית שמש

ר' נטע סלאנים שליט"א טיילט מיט די ליינער, א פחד פון א מעשה וואס עס האט פאסירט אין בית שמש:

אינס פון די צענטראלע גאסן אין די שטאט בית שמש איז דער בן איש חי גאס. די בן איש חי גאס גרעניצט זיך מיט א שטיקל וועלדל אונטער איר גאס, וואו די קינדער וועלן פון צייט צו צייט ארויסגיין אויף א שפאציר און זיך אנשעפן מיט פרישע כוחות, בעיקר אין די טעג פון די ימי בין הזמנים.

אין א טאג, האט א אידישע מאמע, זיך געגרייט ארויסצוגיין אויף אזא שפאציר אין דער וועלדל, און אראפגעשיקט די קינדער אין די גארטן פון אונטער די שטוב אז זיי זאלן איר אפוארטן אונטן, ווייל זי קומט שוין צוגיין.

שטיין די קינדער אין גארטן און ווארטן אויף די מאמע ווען פלוצלונג טראך...

עטליכע שווערע האלצערנע ברעטער הייבן אן צו טראסקענען פון הימל. די ברעטער זענען געפאלן פון זעקס שטאק הויך. די קינדער האבן געהויבן פיס און זענען אנטלאפן. די מאמע וואס האט דאס צוגעזען האט אנגעהויבן צאפלען פאר שרעק, ווער ווייסט צי עס האט נישט עפעס פאסירט מיט די קינדער. אראפליפנדיג אונטן האט זי געזען די גרויסע נס, די העלצער זענען געפאלן ארום און ארום די קינדער, אבער ברוך השם, אז קיין איינער פון זיי איז נישט געפאלן אויף די קינדער.

פון וואו קומען צוגיין ברעטע אינמיטן די וואך? צי רעגענט טאקע האלץ פון הימל? עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער אויבערשטער שכן האט צוגעבינדן זיינע סוכות ברעטער צו זיין פארטש, אבער די ברעטער זענען נישט געווען גענוג שטארק צוגעבינדן, און צוליב די שווערע היצן האט זיך צושמאלצן די פלעסטיק מיט וואס מען האט באהאפטן די ברעטער, און די ברעטער זענען אראפגעפאלן און זיך געזעצט אויף די ערד.

אבער די מעשה האט נאך א המשך:

צומארגענס איז איינער פון די אידן ביי וועמען די ברעטער איז געפאלן, ארויסגעגאנגען אין גארטן און געוואלט אוועקנעמען די ברעטער און עס ארויפשיקן צום שכן. ער הייבט אויף די ברעטער און צו זיין וואונדער זעט ער ווי אונטער די ברעטער ליגט א גיפטיגע שלאנג טויט.

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז די ברעטער זענען געפאלן ממש אויפ'ן קאפ פון די שלאנג און אים צובראכן זיין קאפ.

ערשט יעצט האט מען געזען די גרויסע נס וואס עס האט פאסירט אז די ברעטער האבן געטראסקעט, אז אויסערדעם וואס זיי האבן נישט געשעדיגט קיין איינעם נישט ביים פאלן, האבן זיי אויך מציל געווען די אידן פון א שווערע איבערלעבעניש. ווי גרויס זענען די חסדים פון השי"ת...

אלעס האט זיך מסדר געווען אליינס!

איך טוה מערערע זאכן פאר פרנסה, מען דארף דאך טון השתדלות. צווישן אנדערע האלט איך אויף א מאשין מיט טרינקען וואס שטייט אין א צענטראלע ארט, און די אריבערגייער קענען זיך דארט דערקוויקן דאס הארץ און שטילן זייער דארשט מיט געשמאקע געטראנקען.

מען דארף טאקע טון עפעס פאר פרנסה, אבער אויך די נשמה דארף זיין שפיז, און וועגן דעם האב איך זיך געמאכט א מנהג אז טאג טעגליך לערן איך ברציפות דריי שעה.

אין די שעה'ן איז די טעלעפאן פארלאשן, איך בין ווי נישט דא אויף די וועלט. אין א טאג, נאכ'ן ענדיגן די דריי שעה, האב איך אנגעצינדן די טעלעפאן, און וואונדער, אין א זעה אז אין מיין ענטערינג מאשין איז דא זיבעצן מעסעדזשעס.

זיבעצן מעסעדזשעס? וואס קען דאס מיינען? ווער ווייסט וואס האט שוין פאסירט? איך האב זיי אנגעהויבן אויסהערן און איך הער די שטימע פון מיין חבר ווי ער רעדט מיט היסטעריע.

"וואו ביסטו? די טרינקען מאשין איז אויפגעבראכן. מען האט עס אויסגעליידיגט, די קענס איז נישט דא, די געלט איז נישט דא. וואו ביסטו? קום שוין!"

א מינוט נאך דעם איז דא א פרישע מעסעדזש. מיין חבר דערציילט מיר אז ער האט גערופן פאליציי און אז זיי קומען שוין אן און זיי זענען שוין דא.

אביסל שפעטער קלינגט ער נאכאמאל און זאגט אז זיי זענען שוין דא, זיי ווארטן אויף מיר.

א רגע דערויף זאגט ער אריין, אז אזוי ווי איך בין נישט דא וועט ער גיין צו די פאליציי און זיך פארשטעלן אלץ מיינער א ידיד.

די מעסעדזשעס חוז'ן זיך איבער און איבער און די לעצטע מעסעדזש איז אז די פאליציי האט געפאקט דער גנב ביי די מעשה און געטראפן ביי אים די קענס טרינקען

ריר נישט אן יענעמיס געלט

ווען איך הייב אן דערציילן מיין מעשה, ווער איך אביסל רויט. מיט א שטיק צייט צוריק האב איך דא געליינט א מעשה וואס א בחור דערציילט וויאזוי ער האט זיך געשטארקט איבער זיינע תאוות און איך דארף דא דערציילן א צווייטע מעשה, אבער דאך דערצייל איך עס, ווייל איך גלייב אז עס וועט ארויסקומען פון איר א שטארקער און לערנבארע מעסעדזש.

מיין מעשה הייבט זיך אן ווען מען האט אונז ארויסגעשיקט פון די ישיבה נאך געלט. איך בין ארום נאך געלט און איך האב פארדינט די סומע פון 102 שקל. עס איז דא ערטער וואו מען גייט נאכגעלט אויף פראצענטן, אבער ביי אונז אין די ישיבה איז עס נישט איינגעפירט, ביי אונז איז דער סדר אז יעדע פעני וואס קומט אריין גייט גלייך אריין אין די קאסע פון די ישיבה און מיר באקומען א מתנה פאר'ן גיין נאך געלט.

אבער האבנדיג די געלט אין טאש האב איך באשלאסן על דעת עצמי אז די ישיבה וועט נישט ארעם ווערן אז איך וועל פון די 102 שקל אראפציפן צוויי שקל פאר מיינע קאסטן. איך האב געטון הלכה למעשה און אראפגעציפט 2 שקל און זיך איינגעהאנדלט מיט די געלט א געשמאקע קאווע.

איך האב כמעט פארגעסן פון די מעשה, אבער פון הימל האט מען מיר געוואלט לערנען אז איך זאל וויסן צו שעצן יענעמס געלט.

צווישן מיינע חפצים האב איך פארמאגט אן אלטער ספיקער וואס מען נוצט אין די ישיבה. יענעם טאג ווען איך האב געמאכט סדר אין מיין שאפע האב איך באטראכט די ספיקער און געזען אז ער לעבט שוין נישט.

אז ער ארבעט שוין נישט האב איך דאך נישט וואס צו טון מיט אים און זיין פלאץ איז אין מיסט, אבער אנשטאט אים צולייגן אין מיסט האב איך געהאט א בעסערע וועג, איך האב אים געגעבן א כאפ אן און ארויסגעשליידערט פון פענסטער.

צו מיין מזל איז א קאר געווען פארקירט אונטן אויפ'ן גאס. דער ספיקער איז אראפגעפאלן אויפ'ן קאר און געשעדיגט זיין דאך. זעענדיג וואס עס האט פאסירט בין איך אראפ אונטן און זעענדיג וואס עס האט פאסירט האב איך זיך געשפירט זייער שלעכט, איך האב גענומען א צעטיל מיט א פאפיר און ארויפגעלייגט א צעטיל אויפ'ן קאר שרייבנדיג אז איך האב אים גורם געווען א נוק, איך וויל אים באצאלן, ער זאל מיר קלינגען.

יענער אויפדערנאכט האב איך באקומען דער טעלעפאן קאלל. דער איד האט מיר געזאגט אז ער איז דער אייגענטימער פון די קאר, און ער וועט אריבערגיין צו די גארדאזש און זיי אנפראגען וויפיל עס קאסט צו פאררעכטן אזא זאך.

ווען איך האב אנגעהויבן הערן די נומערן פון וואס עס רעדט זיך, איז מיר פינסטער געווארן פאר די אויגן. די שאדן איז באשטאנען פון צוואנציג ביז דרייסיג טויזנט שקל.

איך בין א בחור און איך האב נישט פון וואו צונעמען אזאנע סומעס. איך האב זיך געשעמט צו בעטן מיינע עלטערן, און נישט וויסנדיג וואס צו טון האב איך מתפלל געווען צום בורא כל העולמים אז ער זאל מיר העלפן.

איך האב מפשפש געווען אין מיינע מעשים, און זיך באגעגענט מיט דער פאל ווען איך האב גענומען די צוויי שקלים פון די ישיבה און באשלאסן אז איך גיי עס גלייך באצאלן.

גלייך דערויף האט מיר דער איד געקלינגען און

אלפי יהודים כבר יושבים ומתענגים על המגזין החדש המושקע

השגחה פרטית לכל המשפחה
בצטרופו גם אתם התקשרו עוד היום ל-

02-6246845

ניתן להצטרף גם
בעמדת נדרים פלוס
תחת השם:
"מגזין השגחה פרטית"

בך בטחו
סיפורים קצרים ועבודות
מגדולי ישראל בנשוא
אמנה ובטחון

שטח
פרטי
סיפורים אישיים על
השגחה פרטית

להתעמק
מאמר עומק

בחזית
האמונה
סיפור אישי

און די געלט, און איך קען זיין רואיג.

איך בין גלייך אריבער די מאשין און געטרופן אז אלעס איז שייך מסודר, ווי עס געוואלט גארנישט געווען. איך האב געזען בחוש דער מאמר חז"ל אז המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות - אז אויב איך זיך און לערן ווערט אלעס מסודר, ווייל הקב"ה האט זיך זיינע שלוחים. א דאנק פאר מיין טייערער חבר וואס האט געזארגט פאר מיר, און פאר הקב"ה וואס האט אים אונטערגעשיקט אז ער זאל זארגן פאר מיר.

אין די ערשטע מינוט

פון די געהויבענע מינוטן ביי יעדע הכנסת ספר תורה איז דער שבת נאך די הכנסה, ווען מען גייט צום סאמען ערשטן מאל ליינען א גאנצע פרשה אין די פרישע ספר תורה.

אין אזא שבת וועלן די נאנטע קומען צוגיין, מען וועט ליינען אין די תורה און נאכן דאווענען וועט זיין א גרויסער קידוש.

אויך יענער שבת בין איך געווען אנוועזענד אין שול. עס איז געווען די שבת פון פרשת עקב. מען האט אויפגעמישט די תורה און דער בעל קורא וויל אנהייבן ליינען, און וואונדער איבער וואונדער! דער בעל קורא טרעפט נישט די פרשה פון עקב.

"עקב איז נישט דא".

וואו קען עס זיין? די ספר תורה איז דאך אריבער מערערע גהות איידער מען האט איר אריינגעברענגט אין שול. נאר נאך אפאר מינוט האט זיך ארויסגעשטעלט וואס דא גייט פאר.

ווי מיר וויסן איז יעדע ספר תורה א צוזאמענשטעל פון מערערע יריעות. יעדע פרשה אדער צוויי פרשה'ס איז א יריעה. ווען דער סופר שרייבט די ספר תורה שרייבט ער עס אויף א יריעה, און שפעטער גייט מען צוזאמען די יריעות.

דא איז געשען א מאדנע זאך. די יריעה פון פרשת עקב האט מען בטעות צוגעקלעבט נאך די פרשה פון שופטים. אזא ספר תורה איז פסול לכתחילה אבער מען קען עס פאררעכטען. מען דארף בלויז טוישן די יריעה און די ספר תורה ווערט כשר וישר.

גלייך נאך שבת האט מען עס פאראכטן און דער ספר תורה איז געווארן כשר וישר, אבער אזא זיך ארויסגעשטעלט די אויסטערלישע סייעתא דשמיא אז אלעס האט פאסירט אין פרשת עקב.

אזוי ארום איז מען נישט נכשל געווארן אין קיין שאלות. ווען מען געבט ווען אריין די ספר תורה פרשת נח וואלט אויסגעקומען אז פאר כמעט א יאר צייט וואלט מען ווען געליינט אין א פסולע ספר תורה, אזוי איז מען ניצול געווארן פון א תקלה, שוין גלייך די ערשטע וואך.

קעגן יעדע שאנס

מיין נאמען איז אברהם. איך וואוין אין איינער פון די דרום ישובים אין ארץ ישראל. עס איז געווען אין די בין הזמנים טעג, ווען מיין זון און זיינער א חבר האבן זיך ארויסגעלאזט אויף א רייזע צו איינער פון די שטעט אין ארץ ישראל. זיינענדיג אונטערוועגענס האבן זיי געטוישט באסעס און שוין זיינענדיג אויפ'ן וועג האבן זיי באמערקט אז זייערע פרייוואטע טאש האט מען גע'גנב'ט.

אין זייער פרייוואטער טאש איז געלעגן אסאך טייערע זאכן. זיי האבן געהאט דארט געלט, זייער סעלפאון, די אידידענטיטעט קארטעל און נאך א רייע פון טייערע חפצים, וועלכער איז זייער טייער פאר די בעלי בתים.

לויט אלע סימנים וואס זיי האבן געהאט איז עס געווען א גניבה, און זיי זענען געווען זייער צוגעלייגט, די אבידה האט זיי פארשאפט גרויס צער.

אנטמוטיגט און צובראכן פון זייער דורכפאל האבן זיי זיך צוריקגעקערט אין שטוב, זיי זענען געווען אינגאנצן מיואש פון וואס עס האט פאסירט.

זייער צוקלאפטקייט האט מיר שטארק געבאדערט.

"פארוואס געבט איר אזוי שנעל אויף?" האב איך נישט געקענט פארשטיין.

"ציי קען דער באשעפער נישט מאכן אז איר זאלט טרעפן אייער פארלוירענע זאכן?"

די געשעעניש איז געשען ערב שבת. ווען די שבת איז געקומען צוגיין האב איך זיי געשטארקט און געמוטיגט און געהאלטן אין איין רעדן דיבורי אמונה אז מען דארף זיך שטארקן און נישט פארלירן די האפענונג, אז הקב"ה איז א כל יכול, אז ער קען אלעס און מען טאר נישט פארלירן די האפענונג אין אים.

"אמונה איז ממשיך די ישועה, א מחשבה איז העכער פון די טבע, עס נעמט אריין דער מענטש אין א העכערע וועלט", האב איך זיי געטריבן צו גלייבן.

ענדע האבן די ווערטער געוויקלט. מיין זון האט אנגעהויבן גלייבן און ער האט זיך געשטארקט.

מוצאי שבת גלייך נאך מעריב איז מיין טאכטער געקומען צוגיין און אונז דערציילט אז מען האט יעצט אריינגעקלינגען פון די לאקאלע פאליציי סטאנציע אז מען האט געטראפן די טאש.

מיין זון איז געווען אויסערזיך פון פרייד, אבער מער ווי די עצם מציאה האט ער זיך געפריידט מיט דער לימוד אז מיט אמונה קען מען ממשיך זיין די ישועה, אפילו ווען עס זעט אויס אן אומגעליכער זאך.

געזאגט אז ער האט זיך בארעכענט אז אויב כיוועל אים דארפן אפגעבן דאס געלט וועל איך מוזן גיין ארבעטן, ער איז מיר מוותר, אבער בתנאי אז איך זאל פארשפרייטן די מעשה ביי מיינע חברים, אז זיי זאלן זיך אפערנען צו היטן אויף יענעמיס געלט. איך האב געזען דערינען וויאזוי הקב"ה העלפט ארויס א איד וואס וויל באמת תשובה טון.

א סטאטיסטישע רעזולטאט - די תוצאה פון חסד

טראץ וואס מיר זענען נאר א ישיבה קטנה, האט יעדער פון אונז געקענט שפירן אן אנגעצויגענקייט אין די שפעטע זומער חדשים.

די איבערגאנג פון א ישיבה קטנה צו א ישיבה גדולה איז נישט א גרינגער איבערגאנג. הונדערטע בחורים שרייבן זיך איין אין א ישיבה, די ליסטע איז לאנג, אבער נישט יעדער ווערט אנגענומען און די אנטוישונג איז זייער גרויס, די בחורים ווערן צובראכן, און די ישיבה שטאב שפירט אן אחריות און הייבט אן צו שוויצן זיכערצומאכן אז יעדער בחור וואס האט געלערנט אין אונזער ישיבה קטנה, זאל האבן א ישיבה.

זייענדיג באהאוונט מיט די מציאות פון פאריאר האבן מיר זיך די יאר אויך געגרייט צו די צייט. מיט פולע באגאזאשן פון אמונה מיט חזוק און אויך מיט קאנטראקטן צו געוויסע ישיבות, אבער צו אונזער גוטער מזל האט מען זיך די יאר כמעט נישט געדארפט באנוצן מיט איר.

די יאר זענען א גרויס טייל פון די בחורים געווארן אנגענומען גלייך אין די ישיבה. צווישן אונז האבן מיר זיך געוואונדערט וויאזוי קען זיין אזא זאך, אז נאך יארן לאנג וואס עס גייט אזוי שווער איז עס די יאר אנגעקומען אזוי גרינג, אבער נאכגייענדיג די ליסטע פון די בחורים וואס האבן גלייך באקומען א 'נתקבלי' צעטייל זענען מיר געבליבן שטיין ערשטוינט.

אז איר זאלט פארשטיין וואס מיר האבן אנטדעקט, לאמיר ענק מיטטיילן מיט אן אונטערנעמונג וואס מיר האבן געמאכט אין די ישיבה מיט עטליכע חדשים צוריק. זוכנדיג צו מוטיגן די יונגע בחורים אז זיי זאלן לערנען פלייסג האבן מיר איינגעשטעלט אן אינטערעסאנטער סארט סדר ביי די שיעור שלישי אין די ישיבה.

מיר האבן אויסגעשטעלט חברותא'ס פון די שיעור ג' מיט שיעור א' אז מען זאל לערנען אינאיינעם. מיר האבן געקלערט אז עס קען זיין א פארדינסט פאר ביידע זייטן. דער שיעור א' בחור שפירט זיך גליקליך אז ער לערנט מיט א שיעור ג' בחור און דער שיעור ג' בחור שפירט אז ער קען ווערן א שטיקל מגיד שיעור און מיטטיילן פון זייער קעטעניס פאר א יונגערער, א זאך וואס ברענגט פאר אזא בחור א ים פון סיפוק הנפש.

דער אויסשטעל האט געארבעט העכער אלע ערוואונגען. ביידע זייטן זענען געווען גליקליך מיט דעם, און די בחורים זענען זייער שטארק געשטיגן, און יעצט ענדע די יאר האט זיך ארויסגעשטעלט א הימלישע זאך.

די אלע בחורים וואס האבן זיך אנגעשלאסן אין דער חסד פראיעקט און אוועקגעגעבן פון זיך פאר די יונגערע האט זיי השי"ת צוריקגעצאלט מידה כנגד מידה, זיי זענען געווארן אנגענומען גרינגערהייט אין די ישיבה גדולה.

נאכגייענדיג די זאך האבן מיר געזען אז עס ארבעט אין א וואונדערליכער וועג, און זעענדיג אזא אפענע יד השם האבן מיר באשלאסן עס מיטצוטיילן מיט אנדערע.

זאל מען זיך אפערנען אז פון טון חסד מיט א צווייטן איד, אפילו ווען דער חסד איז לערנען, דערלייגט מען קיינמאל נישט.

